

Ο ΛΥΧΝΟΣ,

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ.

ΕΞΑΜΗΝΙΑ 3η.		Φύλλα 12.
ΑΡΙΘ. 30ος.		Τιμή όβολα 36.

Κεφαληνία 10. Αύγουστου 1861.

Ληξούρι, 31 Ιουλίου, 1861.

Φίλτατε Λασκαράτε.

θές, πιάσας κατά τύχην τόν F. Lamennais, απήντησα, μόλις τόν άνοιξα, τó όποιον σου έσωκλειώ τεμάχιον τó άνέγνωσα, είδον ότι είναι πολύ σύμφωνον μέ τούς λόγους τού Μητροπολίτου Κερκύρας και μέ τούς έδικούςσου περι άνεξιθρησκείας, και ότι φέρει πολήν ύποστήριξην ως νομίζω. Τó μετέφρασα όθεν και σου τó στέλλω, άν τó έγκρίνης, να τó καταχωρήσης είς τόν Λύχνον. Αν σου χρειάζεται και άλλο τριούτον άρθρον από τούς Συγγραφείς τής Έκκλησίας, σου συντάττω εύκόλως, και γραφέμου άν θέλης - να τó κάμω.

Ο ειλικρινής φίλος

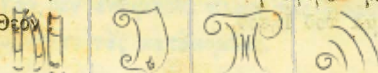
ΙΩ. ΙΕΡΕΥΣ ΜΕΛΙΔΙΟΝΗΣ.

Μετάφρασις έκ τού Λαμεναί. Λόγοι ενός πιστού.

Κεφ: XXVIII.

πῆρξαν καιροί κατά τούς όποιους ό άνθρωπος σφάζων τόν άλλον άνθρωπον τού όποίου ή πίστις ήτον διαφορετική από τήν ιδίαν του, έπίστευεν ότι προσφέρει μίαν θυσίαν ειλάσσειν είς τόν Θεόν

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Βδελύττεσθε αὐτὰς τὰς κατηραμένας θυσίας.

Πῶς ὁ φόνος τοῦ ἀνθρώπου ἐμποροῦσε νὰ εὐχαριστῆ τὸν Θεόν, ὅστις εἶπεν εἰς τὸν ἄνθρωπον, « μὴ φονεύσης ; »

Ὅποταν τὸ αἷμα τοῦ ἀνθρώπου τρέχῃ ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, ὡς μία θυσία εἰς τὸν Θεόν, οἱ δαίμονες τρέχουν διὰ νὰ τὸ πίουں, καὶ ἐμβαίνουν εἰς ἐκεῖνον ὅστις τὸ ἔχουσε.

Δὲν ἀρχίζει τις νὰ καταδιώκῃ παρὰ ὅταν ἀπελπίζεται νὰ καταπίσῃ· καὶ ὅποιος ἀπελπίζεται νὰ καταπίσῃ, ἢ βλασφημεῖ εἰς τὸν ἑαυτὸν τοῦ τὴν δύναμιν τῆς ἀληθείας, ἢ δὲν ἔχει ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν ἀλήθειαν τῶν διδασκαλιῶν τὰς ὁποίας κηρύττει.

Τὶ πλέον ἄλογον ἀπὸ τὸ νὰ λέγῃ τις εἰς τοὺς ἀνθρώπους, « Πιστεύετε ἢ ἀποθάνετε ! »

Ἡ πίστις εἶναι θυγατέρα τοῦ Λόγου αὐτῆ ἐμβαίνει εἰς τὰς καρδίας διὰ τοῦ λόγου, καὶ ὄχι διὰ τοῦ ξίφους.

Ὁ Ἰησοῦς διήλθε τὴν ζωὴν τοῦ κάμνων καλόν, ἐφελκῶν εἰς τὸν ἑαυτὸν τοῦ διὰ τῆς ἀγαθότητός του, καὶ συγκινῶν διὰ τῆς γλυκίτητίς του τὰς πλέον σκληρὰς ψυχάς.

Τὰ θεῖα τοῦ χεῖλη εὐλόγουν καὶ δὲν κατηρῶντο, παρεκτός ἐάν ᾔσαν ὑποκριταί. Δὲν ἐδιάλεξε δημίους διὰ ἀποστόλους.

Αὐτὸς ἔλεγεν εἰς τοὺς ἰδικούς του. « Ἄφετε νὰ αὐξάνῃ ὁμοῦ, μέχρι τοῦ θεισμοῦ, καὶ τὸ καλόν καὶ τὸ κακόν σιτάρι ὁ πατήρ τῆς οἰκογενείας θέλει κάμει τὸν χωρισμὸν εἰς τὸ ἀλώνιον. »

Καὶ εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τὸν ἐδίωξαν νὰ κάμῃ ὥστε νὰ καταβῇ φωτιά ἀπὸ τὸν Οὐρανὸν ἐπάνω εἰς μίαν πόλιν ἢ ὁποία δὲν ἐπίστευε, εἶπε, « Σεῖς δὲν γνωρίζετε ἀπὸ ποῖον πνεῦμα εἰσθε. »

Τὸ πνεῦμα τοῦ Ἰησοῦ εἶναι πνεῦμα εἰρήνης, εὐπλαγχνίας, καὶ ἀγάπης.

Ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι καταδιώκουν εἰς τὸ ὄνομά του, οἱ ὁποῖοι ἐμβαθύνουν εἰς τὰς συγκειδήσεις μετὰ τὸ ξίφος, οἱ ὁποῖοι στρεβλώνουν τὸ σῶμα διὰ νὰ στρέψουν ἀπὸ τὴν πλάνην τὴν ψυχὴν, οἱ ὁποῖοι κάμνουν νὰ τρέχουν τὰ δάκρυα ἀντὶ γὰρ τὰ σπυγνίζον, ἐκεῖνοι δὲν ἔχουν βίβλια τὸ πνεῦμα τοῦ Ἰησοῦ.

ΠΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

**ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ**

Δυστυχία εἰς ἐκεῖνον ὅστις βεβηλόνοι τὸ Εὐαγγέλιον, ἀποκα-
τασταίων αὐτὸ ἀντικείμενον τρόμου διὰ τοὺς ἀνθρώπους! Δυστυ-
χία εἰς ἓν αἱματωμένον φύλλον!

Ἐνθυμηθῆτε τὰς κατακόμβας.

Εἰς ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, σὰς ἔσυρον εἰς τὴν καταδίκην, σὰς ἄ-
φιναν εἰς τὰ ἄγρια θηρία εἰς τὸ ἀμφιθέατρον διὰ νὰ θέλγουν τὸν
ὄχλον, σὰς ἔρριπτον κατὰ χιλιάδας εἰς τὰ μεταλλεῖα καὶ τὰς
φυλακὰς, ἐδήμευον τὰ ὑπάρχοντά σας, σὰς καταπάτουσιν μὲ τοὺς
πόδας ὡς τὴν λάσπην τῶν δημοσίων δρόμων· δὲν εἶχετε τόπον
διὰ νὰ δοξάζετε τὰ διορισμένα σας μυστήρια, δὲν εἶχετε ἄλλον
ἄσυλον παρὰ τὰ σπλάγγνα τῆς γῆς.

Τί ἔλεγον οἱ καταδιώκται σας; Ἐλεγον ὅτι ἐκηρύττετε διδα-
σκαλίαις κυνδυνώδεις· ὅτι ἡ αἵρεσίς σας, καθὼς ἐκεῖνοι τὴν ὠνή-
μαζον, ἐύγχιζε τὴν τάξιν καὶ τὴν δημοσίαν εἰρήνην, ὅτι σεῖς
οἱ βιασταὶ τῶν νόμων καὶ ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ἀνεσεῖε-
τε τὸ βασιλεῖον ἀνασεύοντες τὴν θρησκείαν τοῦ βασιλείου.

Καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἀπορίαν, εἰς αὐτὴν τὴν καταπίεσιν, τί ἐζη-
τούσατε; τὴν ἐλευθερίαν. Σεῖς ἀπαιτούσατε τὸ δικαίωμα νὰ μὴ
ὑπακούετε παρὰ εἰς τὸν Θεὸν, νὰ τὸν ὑπηρετῆτε καὶ νὰ τὸν λα-
τρεύετε κατὰ τὴν συνείδησίν σας.

Ὅταν λοιπὸν ὡσαύτως, ἄλλοι πιστεύοντες εἰς τὴν πίστιν τῶν,
ἀπαιτοῦν ἀπὸ σας αὐτὸ τὸ ἱερόν δικαίωμα, πρέπει νὰ τὸ σέβεσθε
εἰς αὐτοὺς καθὼς ἐζητούσατε, οἱ ἐθνικοὶ νὰ σέβωνται αὐτὸ εἰς
τὸν ἑαυτὸν σας.

Σεβασθῆτε αὐτὸ διὰ νὰ μὴ μαραίνετε τὴν μνήμην τῶν πνευ-
ματικῶν σας πατέρων, καὶ νὰ μὴ μιαίνετε τὴν κόνιν τῶν μαρτύ-
ρων σας.

Ὁ Καταδιωγμὸς εἶναι δίστομος μάχαιρα· πληγόνει καὶ δεξιόθεν
καὶ ἀριστερόθεν.

Ἐὰν δὲν ἐνθυμῆσθε πλέον τὰς διδασκαλίαις τοῦ Χριστοῦ, ἔνα
ἐνθυμηθῆτε τὰς κατακόμβας.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ

**ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΔΗΞΟΥΡΙΟΥ**

Σ. Α. Ἄν ὁ Μητροπολίτης Κερκύρας ἦπε τὸν πρῶτον λόγον εἰς βοήθειαν τῶν κατατρεγμένων Ἰσραηλιτῶν, ὁ Ἱερεὺς Μελιδόνης εἰς τὴν Κεφαλονιά, ἀκολουθώντας τὰ ἤχη τοῦ Μητροπολίτου ἐκείνου, λέγει τὸν δεύτερον.

Ἔως ἀφότου ὁ Ῥιζοσπαστισμὸς ἐξάφνισε τὸν ὄχλον καὶ τὸν ἔκαμε νὰ πάρῃ πολιτικὰ καὶ θρησκευτικὰ χαλινάρια νὰ τρέχῃ μ' ἐδαῦτα, εἶν' ἡ πρώτη φορά τώρα ποῦ μέσ' ἀπὸ τὸν Κλῆρο ἔγιναι μία φωνὴ καὶ φωνάζει « Ὅχλε, σταμάτησε, γιατί σέρνεις τὴ θρησκείαμας στὸν κριμνότης! »

Ἱερεῖς, ὅσοι μεριμνᾶτε ἀκόμη ἀπέναντι τῆς προσδεουσύης προοδου, κυττάξετε τί συνεβαίνει τώρα στὴ Ῥώμη!... Ὁ Πάπας, ὡς κ' ἐκεῖνος ἐξέδιδνε τοὺς ὄχλους τοῦ με πανηγύρια καὶ με γιορτάδες, με δαιμορμαπάσματα καὶ δαιμονοβγάλματα· ἀλλ' ἡ πρόοδος τῶν νοημόνων τοῦ ἔθνους τοῦ τὸν ἐπλάκωσε ἀπάνου στὰ μεσαιονικάτου ξεδόματα, καὶ ἰδοῦ τότε πάθει, ὡς ἀνάξιον νὰ κυβερνᾷ πλέον λαοὺς εἰς τὸν 19ον αἰῶνα! Ναι, ὡς κ' ὁ Πάπας εἶχε με τὸ μέρος τοῦ φανατισμοῦ τῶν χυδαίων, ἀλλ' ὁ φανατισμὸς ἐκεῖνος δὲν τὸν ὠφέλησε, ἐπειδὴ ἡ δύναμη ἀκολουθῆ τὴ ζωῇ, ἡ δὲ ζωῇ, δὲ μένει μ' ἐκείνους ὅπου μένου' ὀπίσω.... Εἶναι με λύπημας, με βαθυὰ λύπημας ὅπου ἀκούμε καὶ σήμερα σὴν Κεφαλονιά Ἱερεῖς νὰ ἐπαγγέλονται δημοσίως λισίβερίσι με τὰ δαιμόνια, καὶ νὰ ξεδόνουν ἐν πλήρη μεσημβρία τοὺς ὄχλους μας με παρόμοια ξεδόματα, καὶ ὁ Ἐπίσκοπος μας νὰ μὴν κινῆται ἐμπρὸς σ' ἓνα τέτοιο σκάνδαλο!

Γιὰ τ' ὄνομα τοῦ Θεοῦ, Ἱερεῖς φίλτατοι, ἀφήσετ' εὐκείνα τὰ μάγια ποῦ καταβηθάζου' τὸν ἱερὸν χαραχτήρα σας, ἔντροπιάζουνε τὴν κοινωνία μέσα εἰς τὴν ὁποία ζῆτε, καὶ ἀτιμάζου' τὴν ἐποχήμας. Κυττάξετε καλῆτερα εἰς τὰ χριστιανικά γεναιὰ φρονήματα τοῦ Μητροπολίτου σας, καὶ τοῦ συναδελφού σας ἱερέως. Μιμηθεῖτε καὶ σεῖς τὸ παράδειγμάτους. Βεβαιωθεῖτε, Ἱερεῖς φίλτατοι, ἡ ἐποχήμας δὲν ὑποφέρει πλέον τὰ μαμπαρούλια, καὶ μετὰ με

τους βρικόλακους . . . ἡ ἐποχήμας σήμερα θέλει κάτι τι οὐσιοδέστερο, θέλει τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ εὐαγγελίου εἰς τὰ ἥθημας, εἰς τὴν κοινωνικὴμας ζωὴν.

« Τύψατε μὲν, ἀκούσατε δέ. »

Μὰ τί τῆς ἤρτε τῆς Νέας Ἐποχῆς νὰ μισήψῃ; Δὲν ἔκανε πουλιὸ δουλιῆς ἐδωπέρα;

Δὲν εἶν' εὐκείῳ, μόνε, αἶ, ἀνασυταγιά . . . ἐκεῖν' ἡ ἀνασυταγιά ποῦ πιάνει ὅλες τσῆ προεστές. Ἐπειτα, ποιὸς ἴξερει, θέλει τσῆ φαίνεται κ' ἐκεινῆς πῶς εἶναι ἀκόμη νέα, καὶ θέλει νὰ πάῃ νὰ δείξῃ τὰ καλύτερις καὶ σ' ἄλλονε μεγαλήτερον κόσμο.

Καλά-κανεὶ. Ἀμη-πῶς! Ὁ κόσμος τώρα ἀνοιξε τὰ μάτιατου. Ἄλλη φορὰ ἐγενηόντανε κ' ἐπεθένανε μεσ' στὴν Πόρτα-Γεμοῦντα σὰ ζωὰ μὰ τώρα, νὰ, στέκουνται στοὺς Κορφοὺς ὅσο ἡ ἐποχὴ τους βαστηέται ὄντες ἀρκινάη νὰ τρίξῃ, μία νὰ δώσ' ὁ Θεὸς καὶ στὴ Λόντρα! Στὴ Λόντρα ὁ κόσμος εἶναι μεγάλος . . . κ' ὄντες ἀκούσουν' ἐκεῖ πῶς ἤρτε μὰ ἑλληνίδα . . . ὅλοι θὰ τρέξουνε συνδρομητάδες πλῆθος ἄλλο νὰ μὴ γυρέψῃ.

Στὴν εὐκήμας καὶ μόνον ἠθέλαμε νὰ ζέρωμε, « Ἐκεῖνα ποῦ δὲν ἀξίζου' πουλιὸ γιὰ τὴν Ἐφτάνησο, ἴθελ' εἶναι καλὰ γιὰ τὴν πρωτεύουσα τῆς Ἀγγλίας; »

Καὶ γιὰτὶ ὄχι; Στοὺς μικροὺς Τόπους τὰ παραξετάζου' τὰ πράμματα, μὰ στοὺς μεγάλους εἶναι περσσότερες εὐκολειές . . . ἄστη νὰ πάῃ, αἶ καλότυχε, εἶν' ὁ κάποιος γιὰ τὴν κάποια . . .

Μπορεῖ νάναὶ κ' ἔτσι μὰ ποιὸς ἴξερει, ἐμπόρηε νάναὶ κ' ἄλλῶς. Καμμιά φορὰ εἶναι ἔντροπὴ νὰ πεθένη κανεῖς, καὶ τότες τοῦ βολεῖ καλύτερα ν' ἀναλήφεται . . . ἡ Νέα Ἐποχὴ δὲν εἶνε νέο παρα τὸ ὄνομα μὰ ἦλθε πλέον ἡ ὠριμότης καὶ ἡ ἐξέρεση ἐκεῖνη, καὶ ξέρει πῶς δὲ μπορεῖ νὰ βασταχθῇ περισσότερο, καὶ

ΤΑΚΟΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

για καλὸν-καλύτερο ἀδειάζει τὸν τόπο, χωρὶς διόλου νάχη στὸ
νούτις νὰ πάη στὴ Λόντρα λέω δηλαδὴ πῶς ἔμπορὴ νάναί
κ' ἔτσι κί ἂν ἦναι ἔτσι, ἡ Νέα Ἐποχὴ κάνει φρόνημα, καὶ τὸ
παράδειγμάτης ἔπρεπε νὰν τὸ μιμηθῆ κί ὁ Λομπάρδος· ἔπρεπε
κ' ἐκεῖνος νὰ πάη στὴ Λόντρα

Α Ν Ε Γ Δ Ο Τ Ο .

(Μεταφράζουμε κάπουθε.)

Ενας γάλος ὀρυχτολόγος, συρόμενος ἀπὸ ἀγάπην τῆς ἐπιση-
μηστοῦ, ἐπούλησε ὅ,τι καὶ ἂν ἦχε κ' ἔκαμε τὸ ταξεῖδι τῆς
Σουμάτρας γιὰ νὰ ζητήσῃ ἐκεῖ ὀρυχτά. Εἰς τὸ Padang, πρωτεύ-
ουσα τῆς νήσου, ἔκαμε τὸν πρόξενον ἀνταποκριτήτου, παραγγέλ-
νοντάςτου νὰ κλῆ σὲ κυβώτια τὰ ὀρυχτά τοῦ ἀπὸ φράν-τῆ-φορὰ
ἤθελε τοῦ στέλνει ἀπὸ τὰ διάφορα μέρη τῆς νήσου· καὶ ἀκολού-
θως ἄρχισε τὴν περιδιάτου εἰς τὸ ἐσωτερικόν, καταβάλλοντας κό-
πους καὶ ἔξοδα, γιὰ τὰ ταξείδιατου καὶ γιὰ τὰς διαφορέστου ἀνα-
σκαφές. Οἱ ἀγῶνεςτου ὅμως ἀνταμοίβοντο μὲ τὴν καλὴν ἐπιτυ-
χίαν τοῦ ἔργουτου, ἐπειδὴ πραγματικῶς εὗρσκει διαφορα ἀξιώ-
λογα, τὰ ὅποια κατὰ ποῖ ἐσυνάζοντο σὲ μίαν κάποια ποσότητα,
ἐγιόμιζε καλάθια, τὰ ἔδινε εἰς τοὺς ἐντοπίους ὑπηρετάςτου, καὶ
τὰ ἔστειλε τοῦ ἀνταποκριτήτου στὸ Padang. Ἀλλὰ κατὰ δυ-
στυχίαν οἱ Σουμάτριοι ἐκεῖνοι ὑπηρετές του, μὴν ἐνοσοῦντες τὴν
εἰδικὴν ἀξίαν τῶν λίθων ἐκείνων, καὶ θεωροῦντεςτους πέτρες σὰν
ἕλες τὰς ἄλλες, ἐνομίσανε νὰ ἦναι φρονημότεροι ἀπὸ τὸν ἀφέν-
τητους, ἀκολούθως ἀποφασίσανε νὰ κάμουν' καὶ φ ρ ο ν η μ ὀ
τ ε ρ α . « Ἄν ὁ ἀφέντηςμας, εἶπαν ἀνάμεσούτους, ἔχη τὴν τρέλα
νὰ στέλνη πέτρες στὸ Padang, ἐμεῖς ἠμποροῦμε νὰν τότε δου-
λεύουμε, χωρὶς νὰ πηνέωμε φορτομένο!» Ἔτσι μάλις ἀπάνου
στὸ δρόμῳ, καὶ ὁ ἀφέντηςτους δὲν τοὺς ἐβλεπε πλέον οἱ μωροὶ
τούτοι· ἀδειάζανε καθὲ φορὰ τὰ καλάθια τὰ ἐφόρανε ἀνάμεινα

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

στό Padang, κ' ἐκεῖ, γιομίζοντέςτα πέτρες ἀπὸ τὸ δρόμο, τὰ φέρνανε τοῦ Προξένου, ὅστις ἐδιόριζ' εὐθὺς τὸ σφάλισμάτους εἰς σὲ κυβώτια, καὶ τὴν ἀποστολήντους εἰς τὴν Εὐρώπην.

Ὁ δυστυχὴς ὀρυχτολόγος δὲν εἶδε τὴ σφοδράτου παρὰ ὅταν ἐπιστρέφοντας στὴν Εὐρώπην ἀνοίξε τὰ κυβώτια!...

Πῶς νομίζετε νὰ ἔμεινε ὁ ὀρυχτολόγος ἐκεῖνος ὄντες ἀνοίγοντας τὰ κυβώτιάτου εὗρηκε μέσα, ἀντὶς γιὰ ὀρυχτὰ, πέτρες ἀπὸ τὴ στράτα; — Αἱ! καθὼς ἤθελε μείνει ὁ ὄχλοςμας, ἀν ἀνοίγοντας τὰ μάτιατου, εὗρησκε μέσ' στοῦ χέριτου, ἀντὶς γιὰ Ἐνωσὴ καὶ Ὀρθοδοξία, ἀπάτη καὶ περιγέλοιο.

Συγχαίρομεθα τὸν ἑαυτόμης διὰ τὴν ἀποστόμωση τοῦ Τσαρλατάνου τῆ Ζάκυθος μόλις ἔχασε κατὰ τῶν κατατρεγμένων Ἰσραηλιτῶν. Ἀπάνου στὴν ἠθικὴ ὁράτου ἡ Λυχνιάμας ἔπρεπε βέβαια νὰ κάμη τὸ ἀποτέλεσμα τῆς πέτρας (ἰδὲς Λύχνον σελ. 172.) Ἐμεῖς ὅμως δὲν θέλει καταχορησθοῦμε τὸ μίσσημας· καὶ μόνον θέλει τὸ μεταχειρίζουμάσθαι σὲ περιστάσεσ σοβαρῆσ, καὶ πάντοτε εἰς ὄφελος τῆσ προόδου.

Τὴ Νέα Ἐποχὴ δὲν ἐμπορέσαμε νὰν τὴν εὐρωμε γιὰ νὰν τὴ λυχνίσωμε. Ἡ Κεφαλονιά δὲ θὰν τῆσ παραρέσῃ.

Φίλοι Συνδρομητάδες.

Σήμερα ὁ Λύχνοςμας χρειάζεται λάδι.

Ὁ Λύχνοςμας, ἐπειδὴ ὁ Λύχνος εἶναι ἰδικόςμας περισσότερο παρὶ ἰδικόςμου. Οἱ Λύχνοι δὲν εἶναι τίσο ἐκεινῶν ποῦ τοὺς φτιάβουνε, ὅσο ἐκεινῶν ποῦ τοὺς ἀγοράβουνε. Κάμετε λοιπὸν ὅπως θέλετε καὶ σαῖς μὲ τὸ προῖμμασας· ἀν τὸ νομίζετε χρειάζόμενο, προσέξτετέτο, ἀν ὄχι, ἀστέτο νὰ πάη.

Ἀχρείαστο νὰ σαῖς ἐνθυμήσω τὴν παραβολὴ τῶν πέτρησ νεανίδων, ἡ ὁποῖα ἐγνώσιαστὴμας κ' ἐβάλανε λάδι στοῦ Λυχνοσμας καὶ

ΠΑΡΑΒΟΛΗ Τῶν Πέτρησ Νεανίδων
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΙ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΥΠΟΧΡΩΜΑΤΙΣΤΗΝ ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

τὸν εἶχανε ἔτοιμόνε στὴ στιγμὴ τῆς χρείαςτους· καὶ τῶν ἄλλων πέντε ποῦ δὲν ἐγνοιαστήκανε, καὶ στὴ στιγμὴ τῆς χρείας ἐμείνανε δίχως. . . .

Ὁ Λύχνος εἶναι ἡ μόνη Ἐφημερίδα ποῦ δὲ βιάζει τοὺς συνδρομητάδεςτης νὰ πληρύνουνε, καὶ τοὺς ἀφήνει μόνον στὸ φιλότιμότους. Ὁ Λύχνος ζεῖ κ' ἐκεῖνος μὲ τὴν προσφορὰ τῶν ἐνοριτῶντου· κ' ἐκεῖνο ποῦ τοῦ δίνετε εἶναι περσσότερο διακονιὰ πάρε πληρομή. Σεῖς δὲν πληρύνετε πάρε τὸ λάδιτου μόνον· ἀλλ' ὁ Λύχνος, εἴστενε βίβαιοι, καί εἰ κ' ἀπά νουθέτου γιὰ νὰ σὰς φέξῃ. . . .

Γ Ν Ω Μ Ι Κ Α.

Il vient, le Fanatisme est son horrible nom.
Enfant dénaturé de la Religion,
Armé pour la défandre, il cherche à la détruire,
Et, reçu dans son sein, l'embrasse et la déchire!
Voltaire, Henriade.

Apologistes aveugles de la Théologie et des préjugés d'un autre âge, les ennemis de la vérité peuvent obtenir de faciles triomphes en soulevant contre elle les petites passions et les petits intérêts qui gouvernent le monde; mais il est un adversaire dont ils ne triompheront pas: c'est le temps.
Aimé Martin, Éducation.

La vie est un mal pour le méchant quoiqu'il prospère, et un bien pour l'honnête homme quoiqu' infortuné; car ce n'est pas une modification passagère qui la rend bonne ou mauvaise, mais son rapport avec son objet.
Rousseau, pensées.

La mort est la fin de la vie du méchant, et le commencement de celle du juste. id. id.

Ἐκδότης Ἰ. Κ. ΚΑΡΑΤΟΣ.
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ « Ἡ ΚΕΦΑΛΑΙΑ » Ἡ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΔ 234140047